

عنوان مقاله:

تدوین عناصرپایه در معماری برمبنای حواس غیربصری

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی یافته های نوین پژوهشی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سعیده دادخواه تهرانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب -

علی اصغر ملک افصلی - عضو هیئت علمی (استادیار)، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب -

خلاصه مقاله:

بشر به منظور شناخت فضا و محیط پیرامون خود، از حواس پنجگانه استفاده مینماید. ولی از آنجا که دوران مدرن وعصر حاضر به عصر شتاب و سرعت شناخته میشود، از حس بینایی به عنوان حس برتر برای درک و شناخت محیطاستفاده میگردد. به علاوه طغیان تصاویر و مجازیگری، بیناییمحوری را تقویت نمودهاند. کتب معماری موجود در بین دانشجویان معماری نیز، به معرفی عناصرپایه بر مبنای حواس غیربصری پرداخته و معماری بیناییمحور را ترویج میدهند. از آنجا که نابینایان به عنوان گروهی از معلولین جامعه به علت عدم بهره از حس بینایی، توانایی حضور در اینگونهفضاهای بیناییمحور را نداشته، از حضور در آنها اجتناب نموده و در نتیجه به انزوا کشیده میشوند. در این راستا، این نوشتار با استفاده از منابع کتابخانهای موجود از جمله کتب و مقالات معتبر و جدید و همچنین مشاهده به بررسی ومقایسهی طراحی معماری بر مبنای حواس بصری و غیربصری نموده و در نهایت به تدوین عناصرپایهی غیربصری انجامیده است. در نتیجه فضاهای حاصل شده بر مبنای این عناصر غیربصری، به فضاهایی غیربیناییمحور منجر گشته که علاوه بر کارایی فضا و توجه به جنبهی عملکردی، احساس رضایت و خوشایندی که مربوط به جنبهی زیباییشناسانهی یک طرح معماری میباشد را در افراد ایجاد مینماید

کلمات کلیدی:

طراحی معماری، عناصرپایه، بینایی، نابینایان، حواس غیربصری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/499390>

